З димом Десятинну і десяток інших —
хай дибляться до Бога, хай дибають до дідька!
Зализує звали язиком зеленим місяць —
цей язичного апокаліпсису рахманний свідок.

Осиротіли подніпровські горби високорівні.
З-під скосогору з драгви Перун вилазить.
Дубове своє тіло задубіле під дубом гріє
(золоті вуса русалкам пішли на прикраси).

Повертається старе з-перед віків черепкових,
рушили ордою по підсоннях соняшникових хащі.
Об руїни крешуть червоних блискавиць коні —
облюбовує собі Перун місце для капища.